

Warszawa, dnia 4 kwietnia 2024 r.

Poz. 507

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 marca 2024 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania
wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1497), z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1859) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 15 marca 2024 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje art. 17 i art. 20 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1859), które stanowią:

„Art. 17. Do tymczasowego zarządu przymusowego, ustanowionego przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu, stosuje się przepis art. 6a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

„Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3, art. 13, art. 14, art. 16 i art. 19, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 2) art. 7 i art. 17, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *S. Hołownia*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 21 marca 2024 r. (Dz. U. poz. 507)

USTAWA

z dnia 13 kwietnia 2022 r.

o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego¹⁾

Art. 1. W celu przeciwdziałania wspieraniu agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r., wobec osób i podmiotów wpisanych na listę, o której mowa w art. 2, stosuje się:

- 1) odpowiednio środki określone w art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 765/2006”, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, z wyłączeniem art. 1fb, art. 1fc i art. 7;
- 2) odpowiednio środki określone w art. 2 i art. 9 rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 269/2014”, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, z wyłączeniem art. 8, art. 12 i art. 16;
- 3) wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 i 1720);
- 4) wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, o którym mowa w art. 434 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547).

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy;
 - 2) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających;
 - 3) rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie.
- ²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 294 z 25.10.2006, str. 25, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 180 z 09.07.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2011, str. 17, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2011, str. 13, Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2011, str. 48, Dz. Urz. UE L 161 z 21.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 11.10.2011, str. 6 i 8, Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 15, Dz. Urz. UE L 38 z 11.02.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 55 z 29.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 24.03.2012, str. 37, Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 307 z 07.11.2012, str. 1 i 7, Dz. Urz. UE L 143 z 30.05.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 288 z 30.10.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 16 z 21.01.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 200 z 09.07.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 2, Dz. Urz. UE L 185 z 14.07.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 206 z 01.08.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2015, str. 62 i 71, Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2016, str. 19 i 22, Dz. Urz. UE L 50 z 28.02.2017, str. 9, Dz. Urz. UE L 54 z 24.02.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 319I z 02.10.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 370I z 06.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 426I z 17.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 197I z 04.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 219I z 21.06.2021, str. 1, 3 i 55, Dz. Urz. UE L 224I z 24.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 405 z 16.11.2021, str. 1 i 3, Dz. Urz. UE L 430I z 02.12.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 37 z 18.02.2022, str. 4, Dz. Urz. UE L 46 z 25.02.2022, str. 3, Dz. Urz. UE L 67 z 02.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 82 z 09.03.2022, str. 1.
- ³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 86 z 21.03.2014, str. 27, Dz. Urz. UE L 126 z 29.04.2014, str. 48, Dz. Urz. UE L 137 z 12.05.2014, str. 1 i 3, Dz. Urz. UE L 160 z 29.05.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 205 z 12.07.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 214 z 19.07.2014, str. 2, Dz. Urz. UE L 221 z 25.07.2014, str. 1 i 11, Dz. Urz. UE L 226 z 30.07.2014, str. 16, Dz. Urz. UE L 271 z 12.09.2014, str. 1 i 8, Dz. Urz. UE L 331 z 18.11.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 344 z 29.11.2014, str. 5, Dz. Urz. UE L 40 z 16.02.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 70 z 14.03.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 30, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 249 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 09.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 67 z 14.03.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 194 z 26.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 203I z 04.08.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 237 z 15.09.2017, str. 37 i 44, Dz. Urz. UE L 304 z 21.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 69 z 13.03.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 118I z 14.05.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 194 z 31.07.2018, str. 27, Dz. Urz. UE L 231 z 14.09.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 313I z 10.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 22.01.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 73 z 15.03.2019, str. 9 i 16, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 236 z 13.09.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 221 z 28.01.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 13.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 298 z 11.09.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 318 z 01.10.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 15.03.2021, str. 19, Dz. Urz. UE L 321 z 13.09.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 359I z 11.10.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 445I z 13.12.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 40 z 21.02.2022, str. 3, Dz. Urz. UE L 42I z 23.02.2022, str. 1, 3 i 15, Dz. Urz. UE L 51 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 53 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 66 z 02.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 80 z 09.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2022, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 87I z 15.03.2022, str. 1.

Art. 2. 1. Lista osób i podmiotów, wobec których są stosowane środki, o których mowa w art. 1, zwana dalej „listą”, jest prowadzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Lista jest publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Lista zawiera oznaczenie osoby lub podmiotu, wobec których stosuje się środki, o których mowa w art. 1, wraz z rozstrzygnięciem, który z tych środków ma do nich zastosowanie.

2. Zakres środków, o których mowa w art. 1, stosowanych wobec osób i podmiotów wpisanych na listę nie może powielać zakresu środków określonych względem tych osób i podmiotów w wykazach określonych w rozporządzeniu 765/2006 lub rozporządzeniu 269/2014.

Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje decyzje w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej.

2. Decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających:

- 1) agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub
- 2) poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi

– lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych.

3. Decyzję w sprawie wpisu na listę lub wykreślenia z niej minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje z urzędu lub na uzasadniony wniosek:

- 1) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 2) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 3) Szefa Agencji Wywiadu,
- 4) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
- 5) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego,
- 6) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
- 7) Komendanta Głównego Policji,
- 8) Komisji Nadzoru Finansowego,
- 9) Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- 10) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
- 11) Prokuratora Krajowego,
- 12) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
- 13) Przewodniczącego komitetu Rady Ministrów właściwego w sprawach bezpieczeństwa i obrony państwa

– zawierający wskazanie osoby lub podmiotu, względem których ma zostać wydana decyzja, a w przypadku decyzji w sprawie wpisu na listę również propozycję zastosowania wobec danej osoby lub danego podmiotu środków, o których mowa w art. 1.

4. Propozycję zastosowania środków, o których mowa w art. 1, określa się z uwzględnieniem w szczególności charakteru i zakresu działalności prowadzonej przez osobę lub podmiot, struktury kapitałowej tego podmiotu oraz względów bezpieczeństwa narodowego.

5. Decyzję w sprawie wykreślenia z listy minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać również na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu wpisanych na listę.

6. Decyzja w sprawie wpisu na listę zawiera datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, wobec których stosuje się środki, o których mowa w art. 1, wraz z rozstrzygnięciem, który z tych środków ma do nich zastosowanie, uzasadnienie, oznaczenie organu wydającego, podstawę prawną decyzji, podpis osoby wydającej oraz pouczenie o prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

7. Wydając decyzję w sprawie wpisu na listę, minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić zakres środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014 lub rozporządzenia 765/2006, objętych środkami, o których mowa w art. 1 pkt 1 lub 2.

8. Decyzja w sprawie wykreślenia z listy zawiera w szczególności datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, których dotyczy, powołanie podstawy prawnej oraz uzasadnienie.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może ograniczyć zakres uzasadnienia, o którym mowa w ust. 6 i 8, ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

10. Od decyzji w sprawie wpisu na listę oraz wykreślenia z niej nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz podlega ona natychmiastowemu wykonaniu.

11. Przepisy dotyczące decyzji w sprawie wpisu na listę stosuje się odpowiednio do decyzji o zmianie stosowanych wobec osoby lub podmiotu środków, o których mowa w art. 1.

Art. 4. 1. Do postępowań w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158, art. 217 oraz art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803).

2. Zawiadomienie stron o decyzjach następuje przez ich udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

3. Związanie organu wydaną przez siebie decyzją, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi, o której mowa w art. 3 ust. 6, oraz zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 11, następuje z dniem następującym po dniu, w którym decyzja została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

Art. 5. 1. Zadania i kompetencje, o których mowa w:

- 1) art. 3 ust. 1 i 2, art. 3a ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 4a i art. 4b rozporządzenia 765/2006,
- 2) art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 6a, art. 6b i art. 7 rozporządzenia 269/2014

– wobec osób i podmiotów wpisanych na listę wykonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje niezwłocznie do wiadomości ministra właściwego do spraw wewnętrznych decyzje o zastosowaniu odstępstw na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1.

Art. 6. 1. Osoba lub podmiot, które w stosunku do osoby lub podmiotu wpisanych na listę:

- 1) nie dopełniają obowiązku zamrożenia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych lub zakazu udostępniania środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych, określonego w art. 2 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014,
- 2) nie dopełniają obowiązku niezwłocznego przekazywania informacji, wymaganych na podstawie art. 4 ust. 2 lub art. 5 rozporządzenia 765/2006 lub na podstawie art. 7 ust. 1 lub art. 8 rozporządzenia 269/2014,
- 3) nie stosują się do zakazu świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie stosowania środków określonych w art. 2 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014

– podlegają karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada naczelnik urzędu celno-skarbowego, w drodze decyzji, w wysokości do 20 000 000 zł.

3. (uchylony)

4. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 6a. 1. W przypadku zastosowania środka, o którym mowa w art. 1 pkt 1 albo 2, może zostać ustanowiony tymczasowy zarząd przymusowy, zwany dalej „zarządem”, w celu zbycia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, gdy jest to niezbędne dla zapewnienia funkcjonowania podmiotu gospodarczego prowadzącego przedsiębiorstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:

- 1) utrzymania miejsc pracy w tym przedsiębiorstwie lub
- 2) utrzymania w zakresie działalności tego przedsiębiorstwa świadczenia usług użyteczności publicznej lub wykonywania innych zadań o charakterze publicznym, lub
- 3) ochrony interesu ekonomicznego państwa.

2. Ustanowienie zarządu następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki. Do decyzji stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 3–6 i 8–11 oraz art. 4, z tym że skutki określone w art. 4 ust. 2 i 3 następują przez udostępnienie decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Przed wydaniem decyzji o ustanowieniu zarządu minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o przekazanie informacji uzyskanych przez niego w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1.

4. W decyzji o ustanowieniu zarządu:

- 1) określa się osobę lub podmiot dysponujące środkami finansowymi, funduszami lub zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 objętymi zarządem, wobec których ustanawiany jest zarząd;
- 2) określa się zakres środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 objętych zarządem;
- 3) wyznacza się osobę wykonującą zarząd, zwaną dalej „zarządcą”, spośród osób spełniających wymagania określone w ust. 7.

5. W decyzji o ustanowieniu zarządu określa się okres, na który jest on ustanawiany, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Okres ten może być przedłużony, jednak łącznie nie może on być dłuższy niż 24 miesiące.⁴⁾

6. Decyzja o ustanowieniu zarządu przekazywana jest niezwłocznie do wiadomości ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

7. Zadania zarządcy może wykonywać osoba fizyczna, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wykształcenie wyższe oraz doświadczenie w zakresie zarządzania działalnością przedsiębiorstw albo doradztwa gospodarczego;
- 3) nie orzeczono wobec niej prawomocnie:
 - a) zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 oraz z 2023 r. poz. 825, 1723, 1843 i 1860), lub
 - b) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej albo środka zapobiegawczego w postaci nakazu powstrzymania się od określonej działalności obejmującej działalność gospodarczą wykonywaną przez podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1.

8. Koszty związane z wykonywaniem zarządu obciążają osobę lub podmiot, wobec których ustanowiony jest zarząd, z zastrzeżeniem ust. 9.

8a. W przypadku braku możliwości obciążenia osoby lub podmiotu, wobec których ustanowiony jest zarząd, kosztami związanymi z wykonywaniem zarządu, do czasu uzyskania środków z tytułu zbycia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 objętych zarządem koszty te ponosi Skarb Państwa i są one finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

8b. W przypadku konieczności poniesienia kosztów związanych z wykonywaniem zarządu przez Skarb Państwa, zarządca ustanawia zabezpieczenie zwrotu tych kosztów od osoby lub podmiotu, wobec których jest ustanowiony zarząd, do wysokości tych kosztów.

8c. W przypadku braku możliwości odzyskania kosztów lub części kosztów poniesionych przez Skarb Państwa od osoby lub podmiotu, wobec których ustanowiony jest zarząd, koszty lub część kosztów związane z wykonywaniem zarządu stają się kosztem Skarbu Państwa.

8d. W przypadku, o którym mowa w ust. 8a, minister właściwy do spraw gospodarki kontroluje zarządcę w zakresie prawidłowości ponoszenia kosztów związanych z wykonywaniem zarządu. Do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224).

9. Wynagrodzenie zarządcy jest ustalane na podstawie umowy zawieranej pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a zarządcą. Wynagrodzenie zarządcy jest ustalane na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1907).

⁴⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez art. 7 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1859); wszedł w życie z dniem 14 września 2023 r.

9a. Umowa, o której mowa w ust. 9, może zawierać postanowienia dotyczące wykonywania zarządu.

10. Zarządca ustala środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 należące do osoby albo podmiotu wpisanych na listę na dzień ustanowienia zarządu, w tym dokonuje spisu nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących osobie albo podmiotowi wpisanym na listę praw majątkowych, a także sporządza spis należności.

11. Zarządca:

- 1) zapewnia ciągłość działalności przedsiębiorstwa podmiotu gospodarczego,
- 2) zarządza przedsiębiorstwem, w szczególności na zarządcę przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych do właściwości władz i organów podmiotu gospodarczego, w tym reprezentuje podmiot gospodarczy,
- 3) wykonuje uprawnienia przysługujące osobie lub podmiotowi wpisanym na listę, wobec których został ustanowiony zarząd, w szczególności wykonuje prawa z akcji należących do takiej osoby lub podmiotu,
- 4) podejmuje działania niezbędne do zapobieżenia wykorzystaniu środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu bezpośredniego lub pośredniego wspierania agresji, naruszeń lub innych działań określonych w art. 3 ust. 2

– do czasu zbycia całości środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem.

12. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 11, zarządca posiada dostęp do wszystkich danych i informacji dotyczących podmiotu gospodarczego, w szczególności do informacji objętych tajemnicą bankową, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488), oraz posiada uprawnienia do dokonywania czynności wynikających z dostępu do tych danych i informacji.

13. Zarządca jest obowiązany do bieżącego przekazywania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 10 i ust. 11 pkt 4, oraz o każdym przypadku zbycia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w ramach czynności przekraczających zwykły zarząd oraz do przekazywania, na ich żądanie, szczegółowych wyjaśnień w zakresie objętym zarządem.

14. Zarządca może wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o zmianę decyzji, o której mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 4 pkt 2, wskazując środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, których wnioski dotyczy.

15. W okresie, na który został ustanowiony zarząd, określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2, może nastąpić zbycie środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem, przez zarządcę działającego w imieniu i na rzecz osoby lub podmiotu, wobec których zarząd został ustanowiony, na podstawie udzielonego przez nie pełnomocnictwa. Pełnomocnictwo nie jest wymagane do dokonywania zbycia w ramach czynności zwykłego zarządu.

16. Jeżeli w okresie, na który zarząd został ustanowiony, określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2, nie nastąpi zbycie całości środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w sposób określony w ust. 15, Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie zarządza zbycie tych środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych przez zarządcę. Uczestnikiem postępowania poza zarządcą jest osoba lub podmiot, wobec których został ustanowiony zarząd.

17. O zarządzenie zbycia, o którym mowa w ust. 16, występuje zarządca w dniu następującym po upływie okresu, na który zarząd został ustanowiony, określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2, a jeżeli ten dzień jest dniem wolnym od pracy dla sądu, o którym mowa w ust. 16 – w pierwszym dniu roboczym następującym po tym dniu.

18. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 17, zawiera:

- 1) wskazanie danych identyfikujących osobę lub podmiot, wobec których zarząd został ustanowiony;
- 2) wskazanie danych identyfikujących podmiot gospodarczy i przedsiębiorstwo, o których mowa w ust. 1;
- 3) szczegółowy wykaz środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem, które nie zostały zbyte w sposób określony w ust. 15;
- 4) proponowany sposób zbycia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem, które nie zostały zbyte w sposób określony w ust. 15.

19. Sąd wydaje postanowienie w przedmiocie zarządzenia zbycia, o którym mowa w ust. 16, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zarządcy. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

20. W postanowieniu w przedmiocie zarządzenia zbycia sąd określa sposób zbycia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem oraz termin podjęcia czynności niezbędnych do ich zbycia przypadający nie wcześniej niż w dniu, w którym decyzja w sprawie wpisu na listę stała się prawomocna.

21. Sąd na wniosek zarządcy może zmienić postanowienie w przedmiocie zarządzenia zbycia, jeżeli nie jest możliwe zbycie w sposób określony w tym postanowieniu.

22. Do postępowania w sprawie zarządzenia zbycia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

23. Przedsiębiorstwo objęte zarządem powinno być sprzedane jako całość, chyba że nie jest to możliwe.

24. Jeżeli sprzedaż przedsiębiorstwa objętego zarządem jako całości nie jest możliwa ze względów ekonomicznych lub z innych przyczyn, można sprzedać zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

25. Przepisy ust. 23 i 24 stosuje się odpowiednio do zbioru rzeczy lub praw objętych zarządem.

26. Spółka z udziałem ponad połowy pracowników podmiotu, wobec którego zarząd został ustanowiony, ma pierwszeństwo w nabyciu przedsiębiorstwa tego podmiotu albo zorganizowanej części tego przedsiębiorstwa nadającej się do prowadzenia działalności gospodarczej.

27. Stosowanie środka, o którym mowa w art. 1 pkt 1 albo 2:

- 1) nie obejmuje czynności podejmowanych przez zarządcę w ramach zarządzania przedsiębiorstwem zgodnie z ust. 11;
- 2) nie obejmuje czynności podejmowanych przez zarządcę w zakresie określonym postanowieniem sądu w przedmiocie zarządzenia zbycia;
- 3) obejmuje środki uzyskane z tytułu zbycia środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych objętych zarządem na podstawie pełnomocnictwa, o którym mowa w ust. 15, albo na podstawie postanowienia sądu w przedmiocie zarządzenia zbycia.

Art. 6b. 1. W przypadku zastosowania środka, o którym mowa w art. 1 pkt 1 albo 2, może zostać ustanowiony zarząd w celu przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotu innego niż Skarb Państwa własności środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 należących do osoby albo podmiotu wpisanych na listę, zwanego dalej „przejęciem własności”, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony ważnego interesu publicznego, ochrony interesu ekonomicznego państwa lub ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa państwa.

2. Ustanowienie zarządu następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki. Do ustanowienia zarządu i działalności zarządcy stosuje się art. 6a ust. 2–10, 12–14 oraz ust. 27 pkt 1.

3. Zarządca wykonuje czynności określone w art. 6a ust. 11 pkt 1–4 do czasu przejęcia własności na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 5.

4. Przejęcie własności następuje za odszkodowaniem odpowiadającym wartości rynkowej środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych podlegających przejęciu ustalonej w oparciu o aktualną wycenę sporządzoną przez niezależny podmiot zewnętrzny o uznanej pozycji na rynku świadczonych usług posiadający umiejętności i doświadczenie niezbędne do sporządzenia takiej wyceny, a w przypadku nieruchomości – w oparciu o operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych podlegających przejęciu w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania.

5. Przejęcie własności następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki, wydanej w okresie, na który zarząd został ustanowiony, określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2. Do decyzji o przejęciu własności stosuje się odpowiednio art. 3 ust. 6 i 9.

6. W decyzji o przejęciu własności określa się:

- 1) osobę lub podmiot, do których należą środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, których własność podlega przejęciu;
- 2) środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, których własność podlega przejęciu;
- 3) wysokość odszkodowania przysługującego z tytułu przejęcia własności;
- 4) podmiot, na rzecz którego następuje przejęcie własności.

6a. W przypadku gdy przejęcie własności następuje na rzecz podmiotu innego niż Skarb Państwa, zgoda podmiotu, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, jest wyrażana w formie pisemnej.

7. Decyzja o przejęciu własności przekazywana jest niezwłocznie do wiadomości ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

8. Środki z tytułu odszkodowania, o którym mowa w ust. 4, są objęte stosowaniem środka, o którym mowa w art. 1 pkt 1 albo 2.

9. W przypadku gdy przejęcie własności następuje na rzecz Skarbu Państwa, odszkodowanie, o którym mowa w ust. 4, jest finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, z tym że jeżeli odszkodowanie wynika z przejęcia własności akcji lub udziałów, odszkodowanie to może być finansowane ze środków Funduszu Inwestycji Kapitałowych, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125).

Art. 6c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych niezwłocznie po otrzymaniu decyzji przekazanych na podstawie art. 6a ust. 6 i art. 6b ust. 7 zamieszcza na liście informacje o środkach finansowych, funduszach lub zasobach gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 objętych tymi decyzjami.

Art. 6d. Osobom lub podmiotom, wobec których zarząd został ustanowiony, nie przysługują roszczenia odszkodowawcze wobec Skarbu Państwa, podmiotu, na rzecz którego następuje zbycie środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 objętych zarządem, podmiotu innego niż Skarb Państwa, na rzecz którego następuje przejęcie własności, lub podmiotu wykonującego zadania zarządcy z tytułu podejmowania działań określonych w art. 6a i art. 6b.

Art. 6da. Zbycie środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014 objętych zarządem, o którym mowa w art. 6a, lub przejęcie ich własności, o którym mowa w art. 6b, ma skutki sprzedaży egzekucyjnej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.⁵⁾). Nabywca, Skarb Państwa lub podmiot inny niż Skarb Państwa, na rzecz którego następuje przejęcie własności, nie odpowiada osobiście ani rzeczowo za zobowiązania osoby lub podmiotu, wobec których zarząd został ustanowiony lub wobec których orzeczono o przejęciu własności.

Art. 6e. 1. Pracodawca w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1087), zwanej dalej „ustawą o ochronie roszczeń pracowniczych”, wobec którego są stosowane środki, o których mowa w art. 1 pkt 1 albo 2, zwany dalej „pracodawcą”, może wystąpić z wnioskiem o przyznanie z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „Funduszem”, świadczeń na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych.

2. Przyznanie z Funduszu świadczeń na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, następuje pod warunkiem, że:

- 1) na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, pracodawca jest wpisany na listę albo wymieniony w wykazach określonych w rozporządzeniu 765/2006 lub rozporządzeniu 269/2014 oraz
- 2) należności pracownicze, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, nie mogą zostać zaspokojone przez pracodawcę z powodu braku środków finansowych lub funduszy w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, które mogą być objęte uwolnieniem albo zwolnieniem lub udostępnieniem na podstawie tych rozporządzeń.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie miesiąca od dnia wpisu pracodawcy na listę albo wymienienia w wykazie określonym w rozporządzeniu 765/2006 lub rozporządzeniu 269/2014.

4. Uprawnionymi do świadczeń, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) pracownik w rozumieniu art. 10 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych,
- 2) były pracownik oraz uprawniony do renty rodzinnej członek rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika, o których mowa w art. 11 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych

– zwani dalej „osobami uprawnionymi”.

5. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, może nastąpić także na podstawie wniosku osoby uprawnionej złożonego nie wcześniej niż po upływie 2 tygodni od dnia upływu terminu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

6. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 5, składa się marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę pracodawcy, a w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą – właściwemu ze względu na adres głównego miejsca wykonywania działalności.

7. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 5, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1–3a oraz art. 16 ust. 2 i 2a ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, z tym że do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się również oświadczenie o zatrudnieniu u pracodawcy oraz rodzaju i wysokości niezaspokojonych roszczeń.

8. Dołączane do wniosku, o którym mowa:

- 1) w ust. 1, oświadczenia, o których mowa w art. 15 ust. 3a ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych,
- 2) w ust. 5, oświadczenie o zatrudnieniu u pracodawcy oraz rodzaju i wysokości niezaspokojonych roszczeń oraz oświadczenia, o których mowa w art. 12a ust. 5 pkt 3 i 4 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych

– składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

9. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5, marszałek województwa może wystąpić do właściwej terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przekazanie wykazu ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych przez pracodawcę, którego dotyczy wniosek, wskazując w wystąpieniu:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę skróconą pracodawcy;
- 2) numery, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230, 1429, 1672 i 1941), lub jeden z nich, jeżeli jest wystarczający do identyfikacji pracodawcy.

10. Terenowa jednostka organizacyjna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przekazuje marszałkowi województwa w postaci papierowej lub elektronicznej wykaz ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych na dzień sporządzenia wykazu zawierający:

- 1) imię i nazwisko ubezpieczonego;
- 2) numery, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 3) podstawę wymiaru składek z ostatniego dokumentu rozliczeniowego wraz z okresem rozliczeniowym, za który dokument ten został złożony.

11. Świadczenia z Funduszu są przyznawane lub wypłacane na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, za okres nie dłuższy niż 3 miesiące bezpośrednio poprzedzające dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5, jednak nie wcześniejszy niż miesiąc bezpośrednio poprzedzający dzień wpisania pracodawcy na listę albo wymienienia go w wykazie określonym w rozporządzeniu 765/2006 lub rozporządzeniu 269/2014.

12. Łączna kwota świadczenia z Funduszu na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5.

13. W przypadku wystąpienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu art. 3–6 albo art. 8 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych należności, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g tej ustawy, na których zaspokojenie wypłacono na rzecz tej samej osoby uprawnionej świadczenia na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1 lub 5, oraz na podstawie przepisów ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych podlegają zaspokojeniu łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące oraz w łącznej kwocie za okres jednego miesiąca nie wyższej niż kwota określona w art. 14 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych.

14. W przypadku wypłaty zaliczki na podstawie art. 12a ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5, kwotę świadczeń, o których mowa w ust. 1, pomniejsza się o kwotę wypłaconej zaliczki.

15. Przyznane na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, środki finansowe Funduszu przekazywane pracodawcy nie są objęte stosowaniem środka, o którym mowa w art. 1 pkt 1 albo 2, w zakresie, w jakim z tych środków finansowych są dokonywane wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 1.

16. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5, oraz występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o informacje niezbędne do jego rozpatrzenia.

17. Informacja uzyskana od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej może stanowić podstawę odmowy przyznania lub wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 1, w całości lub w części.

18. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o sposobie rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5.

19. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy albo innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy, w szczególności likwidatora albo członka zarządu, albo roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

20. Marszałek województwa w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, a także przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń jest uprawniony do uzyskiwania informacji, o których mowa w art. 22b ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych.

21. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1–20 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, z wyłączeniem art. 12a, art. 15a i art. 21a tej ustawy.

Art. 6f. Nie popełnia przestępstwa sprawca czynu określonego w art. 296 § 1, 1a, 3 lub 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), jeżeli sprawca działał w ramach zadań określonych w art. 3 ust. 1, art. 6a ust. 1 i art. 6b ust. 1 i 5 albo w ramach wykonania określonych w art. 6a i art. 6b zadań zarządcy.

Art. 7. 1. Z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych wyklucza się:

- 1) wykonawcę oraz uczestnika konkursu wymienionego w wykazach określonych w rozporządzeniu 765/2006 i rozporządzeniu 269/2014 albo wpisanego na listę na podstawie decyzji w sprawie wpisu na listę rozstrzygającej o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 1 pkt 3;
- 2) wykonawcę oraz uczestnika konkursu, którego beneficjentem rzeczywistym w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843) jest osoba wymieniona w wykazach określonych w rozporządzeniu 765/2006 i rozporządzeniu 269/2014 albo wpisana na listę lub będąca takim beneficjentem rzeczywistym od dnia 24 lutego 2022 r., o ile została wpisana na listę na podstawie decyzji w sprawie wpisu na listę rozstrzygającej o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 1 pkt 3;
- 3) wykonawcę oraz uczestnika konkursu, którego jednostką dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598) jest podmiot wymieniony w wykazach określonych w rozporządzeniu 765/2006 i rozporządzeniu 269/2014 albo wpisany na listę lub będący taką jednostką dominującą od dnia 24 lutego 2022 r., o ile został wpisany na listę na podstawie decyzji w sprawie wpisu na listę rozstrzygającej o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 1 pkt 3.

2. Wykluczenie następuje na okres trwania okoliczności określonych w ust. 1.

3. W przypadku wykonawcy lub uczestnika konkursu wykluczonego na podstawie ust. 1, zamawiający odrzuca wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub ofertę takiego wykonawcy lub uczestnika konkursu, nie zaprasza go do złożenia oferty wstępnej, oferty podlegającej negocjacom, oferty dodatkowej, oferty lub oferty ostatecznej, nie zaprasza go do negocjacji lub dialogu, a także nie prowadzi z takim wykonawcą negocjacji lub dialogu, odrzuca wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie, nie zaprasza do złożenia pracy konkursowej lub nie przeprowadza oceny pracy konkursowej, odpowiednio do trybu stosowanego do udzielenia zamówienia publicznego oraz etapu prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

4. Kontrola udzielania zamówień publicznych w zakresie zgodności z ust. 1 jest wykonywana zgodnie z art. 596 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

5. Przez ubieganie się o udzielenie zamówienia publicznego lub dopuszczenie do udziału w konkursie rozumie się odpowiednio złożenie wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, złożenie oferty, przystąpienie do negocjacji lub złożenie pracy konkursowej.

6. Osoba lub podmiot podlegające wykluczeniu na podstawie ust. 1, które w okresie tego wykluczenia ubiegają się o udzielenie zamówienia publicznego lub dopuszczenie do udziału w konkursie lub biorą udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub w konkursie, podlegają karze pieniężnej.

7. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 6, nakłada Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, w drodze decyzji, w wysokości do 20 000 000 zł.

8. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 6, stanowią dochód budżetu państwa.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się do postępowania zmierzającego do udzielenia zamówienia publicznego oraz konkursów o wartości mniejszej niż kwoty określone w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych lub z wyłączeniem stosowania tej ustawy.

Art. 8. Mając na względzie zagrożenie bezpieczeństwa narodowego, zakazuje się:

- 1) wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) przemieszczania:
 - a) między dwoma państwami przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które zaczyna się i kończy poza tym terytorium,
 - b) z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– towarów objętych pozycją 2701 albo 2704 Nomenklatury Scalonej (CN) zgodnej z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382), zwanych dalej „węglem”, pochodzących z terytorium Federacji Rosyjskiej albo Białorusi.

Art. 9. 1. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, wykonując kontrolę przestrzegania zakazu, o którym mowa w art. 8, w tym w zakresie weryfikowania pochodzenia towaru, o którym mowa w tym przepisie, współpracuje z właściwymi organami i podmiotami, w szczególności wskazanymi w art. 3 ust. 3 pkt 1–7.

2. Do informacji przekazywanych w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów dotyczących tajemnic prawnie chronionych określonych w przepisach odrębnych, z wyjątkiem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 10. Weryfikacja pochodzenia towaru, o którym mowa w art. 8, może odbywać się w szczególności w ramach badań przeprowadzanych przez wyspecjalizowane w tym zakresie podmioty.

Art. 11. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 8, naczelnik urzędu celno-skarbowego dokonuje zajęcia towaru, o którym mowa w tym przepisie, i występuje o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa.

2. Do przepadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy części pierwszej księgi drugiej tytułu II działu III rozdziału 2a oddziału 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

3. Towar, o którym mowa w art. 8, którego przepadek orzeczono, podlega przekazaniu do Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych.

Art. 12. 1. Osoba lub podmiot, które naruszają zakaz, o którym mowa w art. 8, podlegają karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada naczelnik urzędu celno-skarbowego, w drodze decyzji, w wysokości do 20 000 000 zł.

3. Przy nakładaniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, wielkość obrotów i przychodu oraz dotychczasową działalność osoby lub podmiotu, które naruszyły zakaz, o którym mowa w art. 8.

4. (uchylony)

5. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 13. 1. Przedsiębiorca, który wprowadził lub przemieścił na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgiel, bez względu na kraj pochodzenia tego węgla, jest obowiązany posiadać i udostępniać na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej i naczelnika urzędu celno-skarbowego dokumenty potwierdzające kraj pochodzenia węgla, datę wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina, także region wydobywania węgla. Dokumenty przechowuje się przez okres 5 lat od daty wprowadzenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przedsiębiorca dokonujący obrotu węglem, przez co rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany sporządzić i przekazać nabywcy informację o kraju pochodzenia węgla, a także:

- 1) dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) regionie wydobywania węgla i dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 3) dacie nabycia od kopalni, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska.

3. Informację, o której mowa w ust. 2, sporządza się w formie oświadczenia, do którego mogą zostać dołączone kopie dokumentów potwierdzających prawdziwość zawartych w oświadczeniu danych dotyczących węgla.

4. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadoma/świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Oświadczenie zawiera:

- 1) numer identyfikacyjny oświadczenia, nadany przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie;
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy składającego oświadczenie, jego siedziby i adresu oraz adresu punktu sprzedaży węgla, jeśli jest inny niż adres siedziby przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego oświadczenie oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 4) oznaczenie faktury wystawionej przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie obejmującej węgiel, którego dotyczy oświadczenie;
- 5) określenie kraju pochodzenia węgla;
- 6) określenie daty wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 7) określenie regionu wydobywania węgla, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 8) datę nabycia od kopalni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska;
- 9) datę i miejsce złożenia oświadczenia;
- 10) podpis przedsiębiorcy składającego oświadczenie albo osoby upoważnionej do jego reprezentowania.

6. Przedsiębiorca dokonujący obrotu węglem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do przechowywania kopii wydanych i otrzymanych oświadczeń przez okres 5 lat, licząc od dnia ich wydania lub przekazania.

7. Kontrolę wykonywania obowiązków określonych w niniejszym artykule prowadzą wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.

8. Do prowadzenia kontroli oraz do postępowania pokontrolnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312).

9. Do prowadzenia kontroli nie mają zastosowania przepisy art. 48 ust. 1, art. 49 ust. 7 i art. 50 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), a czasu prowadzenia kontroli nie wlicza się do czasu trwania wszystkich kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym, o którym mowa w art. 55 tej ustawy.

10. W przypadku gdy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 8:

- 1) powiadamia o tym naczelnika urzędu celno-skarbowego i przekazuje niezwłocznie poświadczony za zgodność z oryginałem akta kontroli;
- 2) w drodze postanowienia zabezpiecza węgiel na czas niezbędny do podjęcia działań przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, nie dłuższy niż 30 dni.

11. Na wniosek naczelnika urzędu celno-skarbowego wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uchyla zabezpieczenie.

12. Przedsiębiorca, który nie wypełnia obowiązków określonych w ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej.

13. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 12, nakłada wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w drodze decyzji, do wysokości 10 000 000 zł.

14. Przy nakładaniu kary pieniężnej uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, wielkość obrotów oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, który nie wypełnił obowiązków określonych w ust. 1 lub 2.

15. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 12, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 14. Krąg uprawnionych podmiotów, wysokość oraz tryb ustalania rekompensat szkód rzeczywistych poniesionych w związku z wejściem w życie zakazu, o którym mowa w art. 8, dotyczącego węgla pochodzącego z terenu Federacji Rosyjskiej albo Białorusi określi odrębna ustawa.

Art. 15. 1. Kto narusza zakazy, o których mowa w:

- 1) art. 1a ust. 1 lit. a, art. 1b ust. 1 lit. a–c, art. 1c ust. 1, art. 1d ust. 1, art. 1e ust. 1 lub 2, art. 1f ust. 1 lub 2, art. 1g ust. 1 lub 1a, art. 1h ust. 1, art. 1i ust. 1, art. 1o ust. 1, art. 1p ust. 1, art. 1q ust. 1, art. 1r ust. 1 lub art. 1s ust. 1 rozporządzenia 765/2006 lub
- 2) art. 2 ust. 1 lub 2, art. 2a ust. 1 lub 2, art. 3 ust. 1 lub 2, art. 3a ust. 1, art. 3b ust. 1 lub 2, art. 3c ust. 1–4 lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 229 z 31.07.2014, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 833/2014”, lub
- 3) art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 lub 2, art. 5 ust. 1 lub art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 2022/263 z dnia 23 lutego 2022 r. w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na uznanie niekontrolowanych przez rząd obszarów ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz nakazanie rozmieszczenia rosyjskich sił zbrojnych na tych obszarach (Dz. Urz. UE L 42I z 23.02.2022, str. 77, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/263”, lub
- 4) art. 8 – w przypadku węgla pochodzącego z terytorium Federacji Rosyjskiej albo Białorusi

– podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie zakazów, o których mowa w:

- 1) art. 1a ust. 1 lit. a, art. 1b ust. 1 lit. a–c, art. 1c ust. 1, art. 1d ust. 1, art. 1e ust. 1 lub 2, art. 1f ust. 1 lub 2, art. 1g ust. 1 lub 1a, art. 1h ust. 1, art. 1i ust. 1, art. 1o ust. 1, art. 1p ust. 1, art. 1q ust. 1, art. 1r ust. 1 lub art. 1s ust. 1 rozporządzenia 765/2006,
- 2) art. 2 ust. 1 lub 2, art. 2a ust. 1 lub 2, art. 3 ust. 1 lub 2, art. 3a ust. 1, art. 3b ust. 1 lub 2, art. 3c ust. 1–4 lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia 833/2014 lub
- 3) art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 lub 2, art. 5 ust. 1 lub art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2022/263.

3. Jeżeli czyn określony w ust. 1 lub 2 został popełniony w zakresie działalności przedsiębiorcy, za sprawcę czynu zabronionego uznaje się osobę odpowiedzialną za zawarcie transakcji handlowej.

4. W razie popełnienia czynu określonego w ust. 1 lub 2 sąd może orzec przepadek towarów stanowiących przedmiot czynu zabronionego, choćby nie stanowiły one własności sprawcy.

5. Jeżeli czyn, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub ust. 2, był bezprawny według przepisów rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 833/2014 lub rozporządzenia 2022/263 w czasie jego popełnienia, a w czasie następującym po popełnieniu czynu, wskutek zmiany lub uchynienia tych rozporządzeń przestał być bezprawny, do czynu tego stosuje się ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia, nie wyłączając przepisów o zatarciu skazania.

Art. 16. 1. Zakazuje się stosowania, używania lub propagowania symboli lub nazw wspierających agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę.

2. Kto narusza zakaz, o którym mowa w ust. 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 17–21. (pominięte)

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 246 z 21.08.2014, str. 59, Dz. Urz. UE L 271 z 12.09.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 20, Dz. Urz. UE L 263 z 08.10.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 316 z 01.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 42I z 23.02.2022, str. 74, Dz. Urz. UE L 49 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 55 z 28.02.2022, str. 78, Dz. Urz. UE L 57 z 28.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 63 z 02.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 65 z 02.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 87I z 15.03.2022, str. 13.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 62 z 01.03.2022, str. 26.

Art. 22. Przepisy art. 7 oraz środek, o którym mowa w art. 1 pkt 3, stosuje się również do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że:

- 1) okres wykluczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2, rozpoczyna się nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) zamawiający dostosowuje dokumentację zamówienia lub regulamin konkursu w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Przedsiębiorca, który magazynuje lub wprowadza do obrotu węgiel wprowadzony lub przemieszczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie zakazu, o którym mowa w art. 8, jest obowiązany posiadać i udostępniać na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej i naczelnika urzędu celno-skarbowego dokumenty potwierdzające, że węgiel został nabyty przed dniem wejścia w życie tego zakazu, a jeśli przedsiębiorca wprowadził lub przemieścił ten węgiel na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dokumenty potwierdzające, że węgiel został wprowadzony lub przemieszczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie tego zakazu.

Art. 24. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 19⁸⁾ zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 19⁸⁾,
- 2) art. 3 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 20⁹⁾ zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 20⁹⁾ w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia¹⁰⁾.

⁸⁾ Artykuł 19 zawiera zmiany do ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

⁹⁾ Artykuł 20 zawiera zmiany do ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.

¹⁰⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 15 kwietnia 2022 r.